

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Maria Tyszel

w sprawie z wniosku A. K.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w G.
o rentę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 3 lutego 2006 r.,
skargi kasacyjnej wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego w G.
z dnia 19 maja 2005 r., sygn. akt III AUa .../04,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Dokonując, na podstawie art. 398⁹ k.p.c., wstępnej oceny skargi kasacyjnej, wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z 19 maja 2005 r., oddalającego apelację A.K. od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w G. z dnia 2 lutego 2004 r., VIII U .../03, oddalającego jej odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w G. z 15 maja 2003 r., którą organ rentowy odmówił przyznania ubezpieczonej renty z tytułu niezdolności do pracy, Sąd Najwyższy wziął pod uwagę co następuje:

Stosownie do art. 398⁹ § 2 k.p.c. postanowienie Sądu Najwyższego o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej nie wymaga pisemnego uzasadnienia, jednakże w pierwszym okresie stosowania przepisów o skardze kasacyjnej, w ich brzmieniu nadanym ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego... (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), Sąd

Najwyższy rozpoznający niniejszą skargę uznaje za potrzebne wskazanie zasadniczych motywów swego rozstrzygnięcia.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, względnie istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, jeśli zachodzi nieważność postępowania lub jeśli skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Wniesiona w sprawie skarga nie spełnia żadnej z tych przesłanek. Przede wszystkim dlatego, że sprowadza się do zakwestionowania ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego wyroku, w szczególności ustalenia, że stwierdzone u wnioskodawczyni schorzenia, nie powodują jej niezdolności do pracy, chociaż w myśl art. 398³ § 3 k.p.c. zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów nie mogą być podstawą skargi kasacyjnej, co czyni bezprzedmiotowym zarzut naruszenia przez Sąd drugiej instancji art. 233 § 1 w związku z art. 391 k.p.c. Nieprawdziwym natomiast jest zarzut naruszenia art. 316 § 1 k.p.c., bowiem Sąd Apelacyjny – wbrew twierdzeniu skargi – nie ograniczył swej oceny do kontroli legalności decyzji organu rentowego, lecz dokonał własnej oceny wyników postępowania dowodowego przeprowadzonego przez sąd pierwszej instancji, wyjaśniając szczegółowo przyczyny, dla których nie uwzględnił wniosku o przeprowadzenie dowodu z kolejnej opinii biegłych. Fakt tej odmowy nie jest naruszeniem art. 381 k.p.c.

Powołanie się w skardze na orzeczenia Sądu Najwyższego jest chybione. Postanowienie z 18 października 2001 r., IV CKN 481/00, nie w pełni ma zastosowanie w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych rozpoznawanych w odrębnym postępowaniu z uwagi na to, że stosunek pomiędzy ubezpieczonym, a organem rentowym nie jest stosunkiem cywilnoprawnym. Nie do przyjęcia jest pogląd, że w sprawach o świadczenia pieniężne z ubezpieczenia społecznego, uzależnione od ustalenia stanu zdrowia ubezpieczonego, sąd drugiej instancji może pominąć nowy dowód, zgłaszany w apelacji „(...) tylko wówczas, gdy uzna sporną okoliczność za wyjaśnioną na korzyść strony zgłaszającej ten dowód”. W sprawach tych istnieje utrwalona praktyka, że sąd orzekający dopuszcza dowód z kolejnej opinii lekarzy biegłych, jeżeli przeprowadzony dowód z opinii wzbudza jego

wątpliwości, a nie dlatego, że opinia nie zadowalała jednej ze stron. Sąd nie ma obowiązku uwzględniania kolejnych wniosków dowodowych tak długo, aż strona udowodni tezę korzystną dla siebie (por. wyroki: z dnia 19 marca 1997 r., II UKN 45/97 – OSNAPiUS 1998, Nr 1, poz. 24, z dnia 10 grudnia 1997 r. – OSNAPiUS 1998 Nr 20, poz. 612, a także z 4 kwietnia 1999 r., I PKN 20/99 – OSNP 2000 r. nr 22, poz. 807). Powołane w skardze wyroki Sądu Najwyższego: z 23 kwietnia 1999 r., II UKN 590/98 i z 16 kwietnia 1997 r., II UKN 56/97 (OSNP 2000 r. nr 12, poz. 481 i z 1998 r. nr 3, poz. 9 z 19 czerwca 2001 r., II UKN 414/00 – niepublikowany) w żaden sposób nie świadczą o rozbieżnościach w orzecznictwie sądów, ponieważ są nieadekwatne do okoliczności sprawy – pierwszy z nich odnosił się do rozbieżności pomiędzy opiniami biegłych (w niniejszej sprawie opinie wszystkich pięciu biegłych były zgodne), w drugim Sąd Najwyższy uznał, że naruszeniem art. 381 k.p.c. było pominięcie wnioskowanego w apelacji dowodu, bez rozważenia potrzeby jego przeprowadzenia. W rozpatrywanej sprawie, w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny wyjaśnił przyczyny, dla których nie podzielił zastrzeżeń podniesionych przez wnioskodawczynię. Trzeci z nich odnosił się do sytuacji, gdy prawo do renty było uzależnione od ustalenia daty powstania bezspornej niezdolności do pracy.

Od początku wprowadzenia do kodeksu postępowania cywilnego środka odwoławczego, jakim jest kasacja, Sąd Najwyższy wyjaśnia, że jako kasacyjny nie jest sądem powszechnym zwykłej, trzeciej instancji, a skarga kasacyjna (podobnie, jak uprzednio – kasacja) nie jest środkiem zaskarżenia przysługującym od każdego rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie. Z uwagi na przeważający w charakterze skargi kasacyjnej element interesu publicznego, jest ona środkiem kontroli prawidłowości stosowania prawa, a nie instrumentu weryfikacji trafności ustaleń faktycznych stanowiących podstawę zaskarżonego orzeczenia. Wniesiona w sprawie skarga w żaden sposób nie wykazała znaczenia jej rozstrzygnięcia dla realizacji publicznoprawnej funkcji skargi kasacyjnej względnie ujednolicenia orzecznictwa sądów powszechnych i rozwoju jurejurisprudencji.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie powołanych przepisów oraz art. 398⁹ § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia.

